عَلَيْكُمْ فَاقْرَءُوْا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْاٰنِ عَلِمَ اَنْ
سَيَكُوْنُ مِنْكُمْ مَّرْضٰى وَاٰخَرُوْنَ يَضْرِبُوْنَ فِى الْاَرْضِ
يَبْتَغُوْنَ مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ وَاٰخَرُوْنَ يُقَاتِلُوْنَ فِىْ
سَبِيْلِ اللّٰهِ فَاقْرَءُوْا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ وَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ
وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ وَاَقْرِضُوا اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا وَمَا تُقَدِّمُوْا
لِاَنْفُسِكُمْ مِّنْ خَيْرٍ تَجِدُوْهُ عِنْدَ اللّٰهِ هُوَ خَيْرًا
وَّاَعْظَمَ اَجْرًا وَاسْتَغْفِرُوا اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ
رَّحِيْمٌ ﴿٢٠﴾

از آنانکه همراه تواند وخدااندازه میکند شب وروز را، دانست خدا که شما احاطه نمی توانید کرد قیام لیل را[۱] پس (برحمت) بازگشت برشما پس بخوانید آنچه آسان باشدازقرآن، دانست خدا که خواهند بود بعضی ازشما بیماران ودیگران که سفر می کنند درزمین طلب روزی می نمایند ازفضل خدا ودیگران که کارزار میکنند درراه خدا پس بخوانید آنچه آسان باشد ازقرآن وبرپادارید نمازرا وبدهید زكوٰة را ووام دهیدخدارا وام دادن نیك[۲] وآنچه پیش میفرستید برای خویشتن ازعمل نیك آنرا بهتر خواهید یافت نزد خدا وبزرگ تر باعتبار مزد وطلب آمرزش کنید ازخداهرآئینه خدا آمرزگار مهربانست[۳] (۲۰) .

سُوْرَةُ الْمُدَّثِّرِ

سوره مدثر مکی است وآن پنجاه وشش آیت ودورکوع است

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

يٰۤاَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ ﴿١﴾
قُمْ فَاَنْذِرْ ﴿٢﴾

بنام خدای بخشاینده مهربان .
ای مردجامه برخود پیچیده[٤] (۱) .
برخیز پس ترسان (۲) .

---

(۱) یعنی مواظبت نمیتوانیدکرد .
(۲) یعنی صرف مال کنید درجهاد بتوقع ثواب آخرت والله اعلم .
(۳) مترجم گویداین آیت بعد یك سال نازل شدو انحضرت صلی الله علیه وسلم درهمین سوره لاحق کردند بجهت مناسبت و لهذا باسائر سوردراسلوب نمی ماند والله اعلم .
(٤) یعنی ازهیبت وحی .

وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ ۝٣

و پس پروردگار خودرا به بزرگی یادکن (٣) .

وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ ۝٤

وجامهای خودراپاك ساز (٤) .

وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ ۝٥

وپلیدی را دورکن (٥) .

وَلَا تَمْنُن تَسْتَكْثِرُ ۝٦

ونباید که چیزی بدهی زیاده طلب کنی[1] (٦) .

وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ۝٧

وبرای حکم پروردگارخویش پس شکیبائی ورز (٧) .

فَإِذَا نُقِرَ فِي النَّاقُورِ ۝٨

پس وقتیکه دمیده شوددر صور(دشوار شودحال) (٨) .

فَذَٰلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمٌ عَسِيرٌ ۝٩

پس آنوقت آنروز روز دشوارباشد (٩) .

عَلَى الْكَافِرِينَ غَيْرُ يَسِيرٍ ۝١٠

بر کافران نه وقت آسان (١٠) .

ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا ۝١١

بگذارمرا باکسیکه آفریدم تنها (١١) .

وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَّمْدُودًا ۝١٢

ودادم اورا مال فراوان (١٢) .

وَبَنِينَ شُهُودًا ۝١٣

وفرزندان حاضر شونده بمجالس (١٣).

وَمَهَّدتُّ لَهُ تَمْهِيدًا ۝١٤

ووسعت دادم اوراوسعت دادنی (١٤) .

ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ ۝١٥

بازطمع می کند که زیاده دهم (١٥) .

كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا عَنِيدًا ۝١٦

هرگز، هرآئینه اوهست بآیات ماستیزنده (١٦) .

سَأُرْهِقُهُ صَعُودًا ۝١٧

تکلیف خواهم داد او را مشقت غیر قابل تحمّل (١٧) .

إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ۝١٨

هرآئینه وی تأمل کرد واندازه مقرر نمود (١٨) .

فَقُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ۝١٩

پس لعنت باداورا چگونه اندازه کرد (١٩).

---

(١) یعنی هدیه بردن به رئیسی تاوی زیاده ازقیمت هدیه رعایت کند، ازاخلاق رذیله است .

ثُمَّ قُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿٢٠﴾

ثُمَّ نَظَرَ ﴿٢١﴾

ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ﴿٢٢﴾

ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ﴿٢٣﴾

فَقَالَ إِنْ هٰذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْثَرُ ﴿٢٤﴾

إِنْ هٰذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ﴿٢٥﴾

سَأُصْلِيهِ سَقَرَ ﴿٢٦﴾

وَمَا أَدْرٰىكَ مَا سَقَرُ ﴿٢٧﴾

لَا تُبْقِي وَلَا تَذَرُ ﴿٢٨﴾

لَوَّاحَةٌ لِّلْبَشَرِ ﴿٢٩﴾

عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ ﴿٣٠﴾

وَمَا جَعَلْنَا أَصْحٰبَ النَّارِ إِلَّا مَلٰٓئِكَةً ۙ وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ
إِلَّا فِتْنَةً لِّلَّذِينَ كَفَرُوا ۙ لِيَسْتَيْقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتٰبَ
وَيَزْدَادَ الَّذِينَ اٰمَنُوٓا إِيمَانًا ۙ وَلَا يَرْتَابَ الَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتٰبَ وَالْمُؤْمِنُونَ ۙ وَلِيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ
وَّالْكٰفِرُونَ مَاذَآ أَرَادَ اللّٰهُ بِهٰذَا مَثَلًا ۚ كَذٰلِكَ يُضِلُّ

باردگر لعنت بادبرو چگونه اندازه کرد (٢٠) .

بازدرنگریست (٢١) .

باز روترش کرد وپیشانی درهم کشید (٢٢) .

بازپشت گردانیدو تکبر کرد[1] (٢٣) .

پس گفت نیست قرآن مگرجادوئی که ازساحران نقل کرده میشود(٢٤) .

نیست این قرآن مگر کلام آدمی (٢٥) .

درخواهم آورد اورا به دوزخ (٢٦) .

وچه چیز مطلع ساخت ترا که چیست دوزخ (٢٧) .

باقی نمی گذاردوترك نمی كند (٢٨) .

سوزنده است آدمیان را (٢٩) .

بردوزخ موکل اندنوزده کَس[2] (٣٠) .

ونه ساختیم موکلان دوزخ مگر فرشتگان را ونه ساخته ایم شمارِایشان را مگر بلا درحقِ کافران تایقین کنند اهل کتاب وتا زیاده شوند مسلمانان درایمان خود وتاشك نه کنند اهل کتاب ومسلمانان وتابگویند آنانکه دردل های ایشان

(١) مترجم گوید این تصویرست حال کافررا که خدای تعالی اورانعمت هاداده باشد واومصرّ باشد برکَفَرَ وعَبَسَ وبَسَرَثُمَّ اَدْبَرَواسْتَكْبَرَ تصویر حال تأمل وترددداست والله اعلم .

(٢) مترجم گوید این آیت اشارت ست به شبهه کفاردرعدد تسعة عشر آنحضرت صلی الله علیه وسلم آنرادرهمین سوره لاحق فرمودند بجهت مناسبت و لهذا باسائرسورنمی ماند دراسلوب والله اعلم .

اللّٰهُ مَنْ يَّشَآءُ وَيَهْدِيْ مَنْ يَّشَآءُ ۭ وَمَا يَعْلَمُ جُنُوْدَ
رَبِّكَ اِلَّا هُوَ ۭ وَمَا هِيَ اِلَّا ذِكْرٰى لِلْبَشَرِ ﴿٣١﴾

بیماریست وکافران چه چیزاراده کرده است خدااین داستان همچنین گمراه می کند خدا هرکرا خواهد وراه می نماید هرکراخواهدونمی داندلشکر های پروردگار ترا مگراوتبارك و تعالی ونیست این مگرپندی برای بنی آدم (٣١) .

كَلَّا وَالْقَمَرِ ﴿٣٢﴾

هر گز، و قسم بماه (٣٢) .

وَالَّيْلِ اِذْ اَدْبَرَ ﴿٣٣﴾

وقسم به شب چون پشت برگرداند (٣٣).

وَالصُّبْحِ اِذَآ اَسْفَرَ ﴿٣٤﴾

وقسم به صبح چون روشن شود (٣٤) .

اِنَّهَا لَاِحْدَى الْكُبَرِ ﴿٣٥﴾

هرآئینه دوزخ یکی از چیز های بزرگ ست (٣٥) .

نَذِيْرًا لِّلْبَشَرِ ﴿٣٦﴾

ترساننده بنی آدم (٣٦) .

لِمَنْ شَآءَ مِنْكُمْ اَنْ يَّتَقَدَّمَ اَوْ يَتَاَخَّرَ ﴿٣٧﴾

(ترساننده است) برای هرکه خواهد ازشما پیشتر آید یابازپس ماند (٣٧) .

كُلُّ نَفْسٍۢ بِمَا كَسَبَتْ رَهِيْنَةٌ ﴿٣٨﴾

هر شخصی بآنچه کرددرگروست (٣٨) .

اِلَّآ اَصْحٰبَ الْيَمِيْنِ ﴿٣٩﴾

مگر اهل (سعادت و) راست (٣٩) .

فِيْ جَنّٰتٍ ۛ يَتَسَآءَلُوْنَ ﴿٤٠﴾

دربوستانهاباشند سوال کنند (٤٠) .

عَنِ الْمُجْرِمِيْنَ ﴿٤١﴾

ازگنهگاران (٤١) .

مَا سَلَكَكُمْ فِيْ سَقَرَ ﴿٤٢﴾

چه چیز درآورد شمارا دردوزخ (٤٢) .

قَالُوْا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّيْنَ ﴿٤٣﴾

گویند نه بودیم ازنمازگذاران (٤٣) .

وَلَمْ نَكُ نُطْعِمُ الْمِسْكِيْنَ ﴿٤٤﴾

ونمی دادیم طعام فقیررا (٤٤) .

وَكُنَّا نَخُوْضُ مَعَ الْخَآئِضِيْنَ ﴿٤٥﴾

وبانکاردرمی آمدیم بادرآیند گان (٤٥) .

وَكُنَّا نُكَذِّبُ بِيَوْمِ الدِّيْنِ ﴿٤٦﴾

ودروغ میشمردیم روزجزاء را (٤٦) .

حَتّٰٓى اَتٰىنَا الْيَقِيْنُ ﴿٤٧﴾

تاوقتیکه آمدبماموت (٤٧) .

فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشّٰفِعِيْنَ ﴿٤٨﴾

پس سودنه دهد ایشانرا شفاعت شفاعت کنند گان (٤٨) .

فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكِرَةِ مُعْرِضِيْنَ ﴿٤٩﴾

پس چیست ایشان را ازپندروگردان شده گان (٤٩) .

كَأَنَّهُمْ حُمُرٌ مُّسْتَنفِرَةٌ ﴿٥٠﴾
فَرَّتْ مِن قَسْوَرَةٍ ﴿٥١﴾
بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ أَن يُؤْتَىٰ صُحُفًا مُّنَشَّرَةً ﴿٥٢﴾
كَلَّا بَل لَّا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ ﴿٥٣﴾
كَلَّا إِنَّهُ تَذْكِرَةٌ ﴿٥٤﴾
فَمَن شَاءَ ذَكَرَهُ ﴿٥٥﴾
وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ التَّقْوَىٰ
وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ ﴿٥٦﴾

گویاایشان خران رم کرده اند (٥٠) .
که گریخته باشند ازشیری (٥١) .
بلکه میخواهد هر شخصی ازایشان که داده شود نامه های کشاده[١] (٥٢) .
هر گز ، بلکه نمی ترسند ازآخرت (٥٣).
هر گز ، هرآئینه قرآن پندست (٥٤) .
پس هرکه خواهد بخواندآن را (٥٥) .
وياد نمی‌کنند بندگان مگر وقتی که خواسته باشد خدااوست سزاوار آنکه ازوی بترسند واوست سزاوار آن که بیامرزد (٥٦) .

سُورَةُ الْقِيَامَةِ

سوره قیامت مکی است وآن چهل آیت ودورکوع است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

لَا أُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ ﴿١﴾
وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ﴿٢﴾
أَيَحْسَبُ الْإِنسَانُ أَلَّن نَّجْمَعَ عِظَامَهُ ﴿٣﴾
بَلَىٰ قَادِرِينَ عَلَىٰ أَن نُّسَوِّيَ بَنَانَهُ ﴿٤﴾
بَلْ يُرِيدُ الْإِنسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ ﴿٥﴾

بنام خدای بخشاینده مهربان .
قسم میخورم بروزقیامت (١) .
وقسم میخورم به نفس بسیارملامت کننده[٢] (٢) .
آیامی پندارد آدمی که جمع نه کنیم استخوانهای اورا (٣) .
آری می کنیم توانائیم برآنکه هموار کنیم سرانگشت های اورا (٤) .
بلکه میخواهد آدمی که معصیت کنددر پیش روی خود[٣] (٥) .

---

(١) یعنی می گویند باید که کتاب برهریك نازل شود .
(٢) که آدمی البته مبعوث خواهد شد .
(٣) یعنی آمدنی ست .